

Одлука којом се проглашава Кривични закон Босне и Херцеговине

Користећи се овлаштењима која су дата Високом представнику у члану 5 Анекса 10 (Споразум о провођењу цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којој је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан 2.1.д. претходно споменутог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се јаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став 11.2 Закључака са Конференције о имплементацији мира одржане у Бону 09. и 10. децембра 1997. године, а на којој је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру Високог представника да употреби свој коначан ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када процијени да је то неопходно: у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком ц. овог става) “мјере у сврху осигурања провођења Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на став 12.1 Декларације Вијећа за имплементацију мира које се састало у Мадриду 15. и 16. децембра 1998. године, а у којој се јасно каже да споменуто Вијеће сматра да успостављање владавине закона, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајан мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и

задржи међународне и домаће улагаче;

Имајући у виду потребу да се кривичноправни стандарди међународног права уврсте у кривично законодавство Босне и Херцеговине што ће осигурати правну сигурност и заштиту људских права на простору цијеле Босне и Херцеговине;

Позивајући се на горе наведено, Министарство цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине је припремило нацрт текста Кривичног закона Босне и Херцеговине у договору са Уредом Високог представника, а којег је усвојило Вијеће министара Босне и Херцеговине на својој 95. сједници од 19. децембра 2002, и потом послао текст Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине, чији Представнички дом на својој 7. сједници од 13. јануара 2003. није усвојио приједлог Вијећа министара да поступа са предложеним Законом у складу са чланом 104. Пословника Представничког дома;

Жалећи што, без обзира на све горе наведено, а што је требало бити довољно за Парламентарну скупштину Босне и Херцеговине да усвоји споменути Кривични закон Босне и Херцеговине, споменути закон још није усвојен;

Имајући на уму обавезу ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговина да ускладе своје кривичне законе са Кривичним законом Босне и Херцеговине у циљу унапређивања устрајне борбе против криминала у цијелој Босни и Херцеговини, а који би у противном наставио да угрожава економска, фискална, комерцијална и друга социјална права и интересе грађана Босне и Херцеговине, а посебно наглашавајући постигнути напредак у том процесу до сада;

Имајући на уму и хитност и потребу за усвајањем Кривичног закона Босне и Херцеговине због свих горе наведених разлога и у сврху заштите интереса грађана Босне и Херцеговине;

Узимајући у обзир и имајући у виду горе наведено, овим Високи представник доноси

ОДЛУКУ

Којом се проглашава Кривични закон Босне и Херцеговине,

а који се налази у прилогу као саставни дио ове Одлуке. Наведени закон ступа на снагу као закон Босне и Херцеговине у складу са датумом из члана 252. овог текста, на привременој основи, све док Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји овај закон у одговарајућој форми, без измјена и допуна и без додатних услова.

Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у службеном гласнику Босне и Херцеговине.

КРИВИЧНИ ЗАКОН БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Сарајево, 24. јануар 2003.

*Педи Ешдаун
Високи представник*